

# Eylül Yordu Beni

– Mustafa Kara · 03 Ekim 2014

Tam mevsimi sanki ayrılıkların  
Yüreğimde yorgun bir sonbahar havası var.  
Can verdiğin damarlarım  
Adeta kuru yaprak mezarlığına dönüyor  
Üşüyor yüreğim, kaşkolünle sarar gibi sar sevginle  
Fırtınaya yakalanmış balıkçı teknesi gibiyim  
Aç yüreğini sığınayım oraya  
Bak bulutlar ne çok şey anlatıyor dilinden anlamasam da  
Korkardım hep sonbahar mevsiminden  
Çünkü ne zaman dışarı çıksam bahar yağmurları yağarken  
Gözyaşlarım karışır sağanaklara  
Hiçbir önemi yok bunların artık  
Eylül yordu beni...  
Yüreğimi dinledim, sesine kulak verdim bugün  
Çok yorgun ve bitkin...  
Önce yerinden fırlayacakmış gibi  
Küt küt attığını duydum.  
Çok zor...  
Zor günler dedi...  
Zorluğu kadar da hiç ve anlamsız...  
Bir süreliğine de olsa  
Tüm duygulara kapatacağım kapılarımı  
Sağanak yağmurlarla birlikte  
Azgın fırtına lara maruz kalmış  
Kendimi yapayalnız hissediyorum.  
Çok mu safım?  
Bu aldanmışlık neden?  
Hiç güvenin olmadı!  
Hal bu ki, sözüm de özüm de birdi  
Hislerim duygularım hep seninleydi  
Sen hiç mi sevmedin  
Ya da  
Çok mu geldi sevgim?  
Taşıyamadın...  
Sadece sev ama "dokunma" diyebildin

Ve beni eylül yaprakları gibi  
Savurdun bilinmezlere,  
Yoruldum...  
Eylül çok yordu beni...  
Hayat çok kısa, mutlu anlar da yok denilecek kadar  
Sadece "Bir an"  
Oysa...  
Seni beklerken  
Geçmek bilmeyen o "bir an"  
Evet ayrılık belki iyi gelecek  
Biraz yorgun...  
Biraz da kırgınım  
Sen sevmeyi bilmesen de  
Dualarım seninle...  
Her an'ında mutlu ol, sevgiye doy...  
Yüzünden gülümseme  
O bensiz güzel sevgiye aç yüreğinden  
Mutluluk eksik olmasın  
Eylül beni çok yordu  
Eylül senin mutluluğun olsun...  
//Elimde olsa, yeşilin her tonunda boya alıp, eylülde tüm ağaçları yeşile boyardım//

Mustafa KARAAHMETOĞLU

28.09.2014